

گیاه گل گاوزبان

نام علمی: *Borago officinalis*

گاوزبان گیاهی است علفی و یکساله که ارتفاع ساقه آن تا 60 سانتیمتر می‌رسد. ساقه آن شیاردار و خاردار می‌باشد. برگ‌های این گیاه ساده و پوشیده از تارهای خشن است. گل‌های آن به رنگ آبی، سفید و بنفش می‌باشد.

گاوزبان گیاهی مقاوم به شوری است که قادر به جذب یون‌های سدیم، کلر، پتاسیم، کلسیم و منیزیم از خاک می‌باشد و می‌توان از این گیاه برای خارج ساختن این یون‌ها از خاک و اصلاح خاک‌های شور و قلیا استفاده کرد. در ویکی‌پدیای زبان‌های دیگر به ترکیبات سمی و آلكالوئیدی این گیاه هم اشاره شده.

خواص داروئی:

مزاج: گرمیش نزدیک به اعتدال است و کمی به سوی گرمی گرایش دارد، در آخر اول رطوبتی دارد. خوزی گفته‌است در آخر دوم سرد و تر است و این نظریه از راستی دور است.

(1) گل گاو زبان و برگ‌های آن تصفیه کننده خون است.

(2) آرام کننده اعصاب است.

(3) عرق آور است.

(4) ادرار آور است.

(5) کلیه‌ها را تقویت می‌کند.

(6) سرماخوردگی را برطرف می‌کند.

(7) برای از بین بردن سرفه از دم کرده گل گاو زبان استفاده کنید.

(8) در درمان برونشیت موثر است.

9) بی اختیاری دفع ادرار را درمان می کند.

10) التهاب و ورم کلیه را درمان می کند.

11) در درمان بیماری سرخک و مخملک مفید است.

12) ضماد برگهای گاو زبان برای رفع ورم موثر است.

13) برگهای گاوزبان را بپزید و مانند اسفناج از آن استفاده کنید.

14) برگهای تازه گل گاو زبان دارای مقادیر زیادی ویتامین C می باشد و در بعضی از کشورها آنرا داخل سالاد می ریزند.

15) تنظیم کننده ضربان قلب

16) ضد افسردگی